06 1/2p6t

[Pro]cesów III

[1.] ...manus — Sołtohub

[2.] ...Sorocyna — Pankowski — Chreptowicz

3. Pióro — Żaba.

4. Przyna.

5 Przysiecki. Zdziewski. Horwowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski — Zakrzewski

7. Mysurski — Terlecki — Zaborowski

8. Sanguszko — Mouszewicz — Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie — Szamocki — Kotyliński.

11 Czartoryski — Cystersi.

12. Smyski — Rembowski

13 Niemcewicz — Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski — Czartoryski.

16. Świrzanowski — Rembowski.

17 Rembowski — Niemcewicz.

18. Smyski — Cystersi.

19. Basz — Zdanowicz — Kurcewski —

20 Chojecki Tomkowicz — Poziemkowska.

21 — —

22 Murasko — Kownaccy, Chojecki.

23. Chojecki (Chojeccy) — Jankiewicz — Bogusławski.

24. — —

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz — Chojecki.

27. Korsak — Laskarys — Tyszkiewicz — Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys — Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło — Laskarys

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys — Makowiecki.

35. Radziwiłł — Laskarys.

36. Korsak — Laskarys.

37. Plater — Laskarys.

Jwaszkiewicz — Gorzymała — Sorokas

38 —

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohurewicz – Woltowiczówna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Pniata.
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepter.
45 — —
46. Malesrewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrecki.
51 — — Nowiewicz.
52. Urbanowicz – Mokrecki
53 Łaniewski – Mokrecki.
54. — —
55 Jelscy – Ćwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Nierabitowski.
58 Tuhanowski. Sinkiewicz Oskierko Korsaye.
59. — —
60 — —
61. Nierabitowscy.
62 — — Sinkiewicz.
63 — —
64 — — Tuhanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuhanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

S P R A W A

JPana Symona Pękalskiego Łowczyca Wdztwa Wileń: z JPanem Romanem Puciatą.

w Prożbach:

1mo: Utwierdzenia Dekretu zaapellowanego Ru 1781 Junii 28 oczewiście
w Ziem: Miń: zapadłego, względem ſummy 2000 złch Pol: za zbro-
ie Porucznikowſkie JP. Symonowi Pękalſkiemu Łowczycowi Wi-
leń: do zapłacenia na JP. Romanie Puciacie przyſądzoney, a
przez tegoż JP. Puciatę zaappellowaney.

2do: o Przyſądzenie od takowey ſummy procentu Prawem Ru 1776
determinowanego, od daty Ru 1781 po datę dziſieyſzą, jako po
zaappellowaniu nieſłuſznym na JP. Puciacie, JP. Symonowi Pę-
kalſkiemu ſłuſznie przyſądzić ſię należnego.

3tio: Winami appellacyinemi, za założoną na przeciąg ſprawiedliwo-
ści od całego Dekretu Ziemſkiego Mińs: appellacyą, w Konſt:
1766. przepiſanemi, idą; 6. Niedziel wieży y płaceniem 200. kop
per medium ſtronie y Sądowi, tegoż JPana Puciatę ukarania.

4to: Przyſądzenia ſolucyi TBch 10, cum altero tanto za konia targiem
u JP. Symona Pękalſkiego przez Karola Puciatę przed laty 20.
wziętego jako dotąd nieopłaconego y po nieſądzeniu w Ziemſtwie
Mińſkim zaappellowaney.

5to: Przyſądzenia Expenſow Prawnych złch Polſkich 400, na któ-
rych realności wyłożeniu Punkt do Przyſięgi JP. Pękalſki ofiaru-
ie pozwoloney mu Prawem Art: 77. Roz: 4 §. 2do.

w Sprawie rzecz jeſt o to:

Hieronim Pękalſki Porucznik Petyhorſki, gdy umarł, zoſtawił Suk-
ceſſyą maiątku na zeſzłego Jana Pękalſkiego Łowczego Wileń-
ſkiego Brata, y na Jadwigę in voto Bochwicową Sioſtrę ſwoią
Rodzoną.

To rodzeńſtwo kiedy ſię dzieliło tą Sukceſſyą y niemogąc ſię zgo-
dnie z ſobą o nią podzielić, wtedy ſpór o walor ſzczegulniey
zbròy Porucześkich między Bratem y Sioſtrą Pękalſkiemi za-
chodzący, uznanie Przyiacielſkie załatwiaiąc, że Pękalſka in
voto Bochwicowa żadney ruchomości, tym bardziey zbróy na
ſwoią ſchedę przyiąc niechciała, a ſkładane przez nią Regeſtra
ſprawunkowe, ſzacunku tych Zbroy 300 TBch dowodziły;
przeto JP. Jan Pękalſki w podobney taxie Zbroie przyiąwſzy,
przychodzącą część z Sukceſſyi takowey dla Sioſtry ſwoiey JP.
Jadwigi Bochwicowey, pieniędzmi wypłacił.

Ze takim ſpoſobem doſtały ſię Zbroie JP. Janowi Pękalſkiemu, po
Hieronimie Pękalſkim Poruczniku Petyhorſkim, ſkładaiący ſię
poniżey Dokument aſſekuracyiny poświadczy.

Teraz zaś donoſi ſię jak te Zbroie JP. Pękalſki utracił y czemu ra-
tione tey Zbroy dziſieyſzy z JP. Puciatą wiedzie ſię proceder.

w Roku 1744 JP. Karol Puciata Towarzyſz Petyhorſki będąc obo-
wiązany do znaydowania ſię w Grodnie pod czas Popiſu, że na
tę potrzebę niemiał ſwey Zbroi, udał ſię z obligacyą do JP. Ja-
na Pękalſkiego Łowczego Wileńſkiego, aby ten mu ſprzedał o-

 wey

wey Zbroi, którą wziął po Hieronimie Pękalſkim, a która wtedy była w depozycie u JPP. Bochwicow.

Znalazłſzy tedy łatwym JPana Jana Pękalſkiego, ziednał u niego pozwolenie, a ztym gdy do JPP. Bochwicow poſzedł, wziął te Zbroie jako tylko deponowane u nich, a należące Janowi Pękalſkiemu, pod tym jednak ſzczególnieyſzym warunkiem, że wraz po odprawionym Popiſie miał zwrócić te Zbroie w Roku tym ſamym 1744. jeśliby zaś niezwrócił zapłacić za nią podług ſzacunku, tak jako dług jaki Ręczny za obligiem przyrzekł, oraz Inekwitacyą do Dóbr Prysynek opiſał, y na to Dokument od ſiebie pod Rokiem

1744. Auguſta 6. z dwoma Pieczętarzami, właſną Ręką napiſany, tudzież Regeſtr wziętych Zbroy wydał, które producuntur.

Po wydaniu takowey Aſſekuracyi, oczekiwał JP. Jan Pękalſki Łowczy Wileńſki ſatysfakcyi opiſowi, y im ſię daley przeciągało oddanie pieniędzy ſłuſznych za Zbroie, tym bardziey ufaiąc opiſaniu ſię poczciwego Człowieka (jakim nadto charakterem był zalecony JPan Karol Puciata Towarzyſz Petyhorſki.) JP. Pękalſki Łowczy Wileńſki, niechciał z ſiebie zadawać przykrości przez pozywanie do Procederu, lecz długo oczekuiąc na obietnice exolucyi ſummy, umarł Pękalſki, w krótce żyć także przeſtał y Karol Puciata.

Naſtępnie po między Synami ich, to jeſt teraz Proceduiącym JP. Romanem Puciatą y Symonem Pękalſkim w Rwjeſzcze 1772. przyſzło zpowodztwa JP. Pękalſkiego do zapozwu przed Sąd Ziemſki Mińſki. *Widzieć tey daty Pozew 3. Apr. zeznany z dowodem. A* 1775. *Febr.* 10. *Dekret copiarum Spraw, y komportacyą zbróy decyduiący, ſub nexu juramenti.*

Na Sądzie Ziemſkim Mińſkim, wymyślnych wiele zażywał JP. Puciata kontrowersyow, jak świadczy dopiero cytowany Dekret, że wszyſtkie one nie miały pobłażenia u Sądu, przeto iż na uymę ſprawiedliwości, a krzywdę uboższego Szlachcica koncypowane były, zoſtały uchylonemi.

Gdy tandem przyszło do oczewiſtey rozprawy, Urząd w niey Ziemſki Mińſki, acz z krzywdą JP. Pękalſkiego, tak udecydował.

Chciał JP. Roman Puciata, aby te zbroje przyiął JP. Pękalſki in natura, lecz że te pokazały ſię zepſute y nie w tym ſtanie w jakim były przed kilkadzieſiąt Laty pożyczone, y nie wſzyſtkie Urząd przeto Ziem: Mińſ:, lubo to żądanie JP. Puciaty uchylił, y do za płacenia go zobowiązał, tym jednak JP. Pękalſkiego ukrzywdził, że nieſzacował tey zbroi według dawnego waloru, który wynoſił złt: Pol: 2,400. ale tylko 1000. złt: y to prævio juramento JP. Pękalſkiego, warte być pomienione zbroje uznał, którą ſummę weſpół z ſowitością na JP. Puciacie przyſądził.

Względem zaś 16. talarow bitych których JP. Pękalſki za konia dopominał ſię, aczkolwiek na uſprawiedliwienie tey pretenſyi zabierał ſobie JP. Pękalſki przyſięgę, Urząd jednak onę uchylił, y wzajemney nawet JP. Puciacie przyſięgi in evadendo nie uznał.

Expenſow naoſtatek lubo ſłuſznie wypadały do ſądzenia na JP. Puciacie, jako daiącego przyczynę do ſprawy, tych atoli Urząd Ziemſki nie ſądził. *Swiadczy to wszyſtko.*

1781. Junij 28. Dekret.

Tym Dekretem kontentowałby ſię JP. Pękalſki nie tak dla tego, że coś przezeń uzyſkał, lecz bardziey dla tego, że przez ſtan ſwóy nędzny, prowadzenie procederu trudne uznawał; nie ſtało ſię jednak podług jego życzenia, bowiem JP. Karol Puciata chociaż

ciaż od faworalnego wyroku appellacyą założywſzy, zatrzymał tę lubo ſzczupłą przecież na ſytuacyą JP. Pękalſkiego nader potrzebną należytość.

Nie byłoby to zatrzymanie JP. Pękalſkiemu tak dotkliwe, gdyby te pochodziło z jakich ſłusznych powodow, nie zaś jak dopiero z jednego tylko pretextu, że appellacya wolna.

Jeſt tey opinij JP. Pękalſki, że Trybunał uchyli żądanie JP. Puciaty z jakim on przychodzi, aby JP. Pękalſki zbroje in natura przyiął, to bowiem żądanie nader jeſt od ſwojey ſłuſzności odległe.

Gdyby JP. Karol Puciata który zbroje pożyczył, albo Syn jego dziſiay pozwany JP. Roman Puciata, na którego powinność dezbroje, a J. Pan Pękalſki nie przyiął, gdyby na to mieli jakie portowania Oycowſkich ciężarow ſpłynęła, oddawali dawniey te świadectwo proceſſu oświadczenia, to przecież ſłużyćby mogło za racyą, aby dopiero zmuszał do przyięcia in natura, lecz gdy tego nigdy nie uczynili, to jeſt ani zbròy in natura, ani pieniędzy według ſzacunku nie oddawali, owszem po rozpoczętym procederze, gdy JP. Roman Puciata nie końca ſprawy, lecz odwłoki przez burzenie Regeſtru ſzukał, ſłowem: gdy aż dotąd proceder przewlokłſzy, na tym oſtatnim terminie, chce oddać te zbroje, które y walor dawnieyſzy y nawet całość ſwoią (jak komportacya okazała) ſtraciły, możeż tedy? znaglać JP. Pękalſkiego, aby ten przyimował zbroje in natura w tak odległym od daty pożyczenia czaſie.

Dokument aſſekuracyiny własność inſkrypcyi Obligowey maiący, założył fixe termin powròcenia zbròy w Roku 1744. po odprawionym Popiſie, a potym uchybionym, nie już o zbroje, lecz o pieniądze wedle ſzacunku upominać ſię pozwolił. *Swiadczy to aſſekuracya oraz Oblig.*

Obowiązki tey aſſekuracyi przeszły na Syna dziſiay rozprawuiącego ſię, JPana Romana Puciatę, bo prawo opisy Oycowſkie chce mieć uſkutecznione przez Synow, dla tego więc prawa niema JP. Puciata narzucać in natura zbroje, wiekiem y używaniem zepsute.

Lubo więc te zbroje były dawniey cenione złt: Pol: 2400. gdy jednak Ziemſtwo ſądziło tylko złt: 1000. cum altero tanto, a JP. Pękalſki nie appellował od tego, zechce przeto Trybunał utrzymać w tym Dekret y od daty jego procent od ſummy 2000. złt: Dekretem ſądzoney wſkazać.

Toż dopiero za konia talarow bitych 10. weſpół z ſowitością prævio juramento ſądzić.

Naoſtatek tak expensa prawne z racyi: że dał przyczynę do procederu y zwłoki, jako też peny appellacyine na JP. Puciacie decydować.

Oco y Pozew wynieſiony producitur.